

Vierde zondag van de vasten

30 maart 2025

Vol(k) van hoop: vol van vreugde

Voorganger: Chris

Lector: Agnes

zang: Lieve

orgel: Herman

Welkom : Chris

*Verheugt u, alle mensen van deze wereld
en komt bijeen allen die van de aarde houden.*

*Verheugt u en weest blij wie in droefheid gedompeld waren
dat u mag juichen en verzadigd mag worden.*

Want dit zegt de Heer:

*Ik laat de vrede als een rivier
naar haar toestromen.*

Welkom op deze vierde zondag van de vasten, die gekend is als Laetare. Laetare is latijn voor zich verheugen.

Welkom in de naam van de Vader, Moeder, Zoon en H. Geest.

Lied: Wie anders zou de hemel dragen

Wie anders zou de hemel dragen
dan zij die van de aarde houden
in een zachtmoedige omarming.

Inleiding: lector

Europa beschermt wettelijk de gezondheid van zijn burgers.
Maar om een verzekerde winst te halen dumpst het de verboden pesticiden in het Globale Zuiden.
Hebben mensen daar dan geen recht op een gezond leven?
Sociale wetgeving verbiedt bij ons kinderarbeid. Elders worden kinderen tewerkgesteld in het produceren van onze kleding of in het ontginnen van aardmetalen voor onze smartphones en chips.
Hebben kinderen daar dan geen recht op onderwijs?
Wanneer zal de smaad van Egypte die op ons ligt, afgewenteld zijn?
Waar ligt het kantelpunt? Wanneer kunnen wij Pasen vieren?
Dit gebeurt wanneer iedereen meetelt, - niet één maar zeven continenten -, en alle volkeren zullen eten van wat het land opbrengt.

Openingsgebed: Chris

Van een dor land naar een vruchtbare bodem
waar je volop kan leven en genieten: daar is het U, Ene, om te doen.
U die van uw schepping zegt dat het goed is!
Wij hebben er echter niet voor gezorgd en toegelaten dat enkelen alles naar zich toe schrapen waardoor hele groepen van mensen uitgesloten zijn.
U roept ons op tot bekering, U wil dat wij anders omgaan met de aarde en met onze broeders en zusters die erop leven.
Open onze ogen, open ons hart. Amen.

Inleiding op de lezing: Chris

Vreugde is er als het volk na 40 jaar zwerven door de woestijn, thuiskomt in het Beloofde Land. Toen het boek Jozua zijn definitieve vorm kreeg, leefde het volk in ballingschap in het bittere besef dat hun land in puin lag. Men moest alles van nul af aan weer opbouwen. Het boek Jozua diende als teken van hoop en als steun voor de wederopbouw van een eigen thuis. Toen het volk van God in het beloofde land binnengegaan was vierde het daar het Paasfeest.

We luisteren naar de eerste lezing uit het boek Jozua

Joz. 5, 9a. 10-12: Lector:

Uit het boek Jozua.
In die dagen sprak de Heer tot Jozua:
"Vandaag heb Ik de smaad van Egypte van u afgewenteld."
Terwijl de Israëlieten in Gilgal gelegerd waren,
vierden zij het Paasfeest op de veertiende dag van de maand,
in de avond in de vlakte van Jericho.
En daags na Pasen, juist op die dag,
aten zij ongezuurd brood en geroosterd graan
dat van het land zelf afkomstig was.
De volgende dag hield het manna op;
ze konden nu eten wat het land voortbracht.
Voortaan kregen de Israëlieten geen manna meer;
zij aten gedurende heel het jaar wat Kanaän voortbracht.

Inleiding op het evangelie: Chris

Van de religieuze gezagsdragers van zijn tijd krijgt Jezus veel kritiek wegens zijn omgang met tollenaars en zondaars, met mensen die volgens de Wet onrein waren.

In een antwoord beschrijft Jezus de vreugde in de nieuwe schepping, waar mensen niet worden verstoten, maar in liefde worden opgewacht.

We luisteren naar het evangelie volgens Lucas.

Lucas 15: lector

Alle tollenaars en zondaars kwamen Hem opzoeken om naar Hem te luisteren. Maar zowel de farizeeën als de schriftgeleerden zeiden morrend tegen elkaar: 'Die man ontvangt zondaars en eet met hen.' 3 Jezus vertelde hun toen deze gelijkenis:

Iemand had twee zonen. De jongste van hen zei tegen zijn vader: "Vader, geef mij het deel van uw bezit waarop ik recht heb." De vader verdeelde zijn vermogen onder hen. Na enkele dagen verzilverde de jongste zoon zijn bezit en reisde af naar een ver land, waar hij een losbandig leven leidde en zijn vermogen verkwistte. Toen hij alles had uitgegeven, werd dat land getroffen door een zware hongersnood, en begon hij gebrek te lijden. Hij trok eropuit en verhuurde zich aan een van de inwoners van dat land, die hem op het veld zijn varkens liet hoeden. Hij had graag zijn maag willen vullen met de peulen die de varkens te eten kregen, maar niemand gaf ze hem. Toen kwam hij tot zichzelf en dacht: De dagloners van mijn vader hebben eten in overvloed, en ik kom hier om van de honger. Ik zal naar mijn vader gaan en tegen hem zeggen: "Vader, ik heb gezondigd tegen de hemel en tegen u, ik ben het niet meer waard uw zoon genoemd te worden; behandel mij als een van uw dagloners." Hij vertrok meteen en ging op weg naar zijn vader.

Zijn vader zag hem in de verte al aankomen. Hij kreeg medelijden en rende op zijn zoon af, viel hem om de hals en kustte hem. "Vader," zei zijn zoon tegen hem, "ik heb gezondigd tegen de hemel en tegen u, ik ben het niet meer waard uw zoon genoemd te worden." Maar de vader zei tegen zijn knechten: "Haal vlug het mooiste gewaad en trek het hem aan, doe hem een ring aan zijn vinger en geef hem sandalen. Breng het gemeste kalf en slacht het. Laten we eten en feestvieren, want deze zoon van mij was dood en is weer tot leven gekomen, hij was verloren en is teruggevonden." En ze begonnen feest te vieren.

De oudste zoon was op het veld. Toen hij naar huis ging en al dichtbij was, hoorde hij muziek en gedans. Hij riep een van de knechten bij zich en vroeg wat dat te betekenen had. De knecht zei tegen hem: "Uw broer is thuisgekomen, en uw vader heeft het gemeste kalf geslacht omdat hij hem gezond en wel heeft teruggekregen." Hij werd woedend en wilde niet naar binnen gaan, maar zijn vader kwam naar buiten en probeerde hem tot andere gedachten te brengen. Hij zei tegen zijn vader: "Al jarenlang werk ik voor u en nooit ben ik u ongehoorzaam geweest als u mij iets opdroeg, en u hebt mij zelfs nooit een geitenbokje gegeven om met mijn vrienden feest te vieren. Maar nu die zoon van u is thuisgekomen, die uw vermogen heeft verkwanseld aan de hoeren, hebt u voor hem het gemeste kalf geslacht." Zijn vader zei tegen hem: "Mijn jongen, jij bent altijd bij me, en alles wat van mij is, is van jou. We kunnen toch alleen maar feestvieren en blij zijn? Want je broer was dood en is weer tot leven gekomen, hij was verloren en is teruggevonden."

Luisterlied: Pelgrimsgebed Amanda Strydom

Vader God U ken my naam
My binnegoed en buitestaan
My grootpraat en my klein verdriet
My vashou aan als wat verskiet

U ken my vrese en my hoop
Die pad wat ek so kaalvoet loop
Die pad het U lankal berei
Elke swerwer kom weer tuis

Alle pelgrims keer weer huistoe
Elke swerwer kom weer tuis
Ek verdwaal steeds op U grootpad
Soekend na U boardinghuis

Moeder God U ken my waan
My ego en my regopstaan
Die drake waarteen ek bly veg
U wys my altyd weer die weg.

U het my met U lig geseën
Die lig strooi ek op iedereen
Net U weet hoe my toekoms lyk
Ek het niks, U maak my ryk.

Alle pelgrims keer weer huistoe
Elke swerwer kom weer tuis
Ek verdwaal steeds op U grootpad
Soekend na U boardinghuis.

Vader God, U kent mijn naam
Mijn innerlijk en mijn uiterlijk
Mijn grootspraak en mijn klein verdriet
Mijn houvast aan alles, wat schiet

U kent mijn angsten en mijn hoop
Het pad dat ik blootsvoets bewandel
Dat pad heeft U al lang voorbereid
Elke zwerver komt weer thuis

Alle pelgrims keren weer naar huis toe
Elke zwerver komt weer thuis
Ik verdwaal steeds op Uw lange pad
Zoekend naar Uw verblijf

Moeder God U kent mijn waan
Mijn ego en mijn rechtep staan
De draak waartegen ik blijf vechten
U wees mij altijd weer de weg
U heeft mij met Uw licht gezegend
Dat licht verstrooi ik op iedereen
Enkel U weet hoe mijn toekomst er zal uitzien

Ik heb niets, U maakt mij rijk

Alle pelgrims keren weer naar huis toe
Elke zwerver komt weer thuis
Ik verdwaal steeds op Uw lange pad
Zoekend naar uw verblijf

Duiding: Chris

Belijdenis:

Iedere keer dat we
elkaar vergeven in plaats van elkaar te lijf te gaan,
elkaar zegenen in plaats van te vervloeken,
elkaars wonden verzorgen in plaats van ze dieper te maken,
elkaar bemoedigen in plaats van te ontmoedigen,
elkaar hoop geven in plaats van elkaar tot wanhoop te drijven,
elkaar omhelzen in plaats van te bestoken
elkaar begroeten in plaats van te negeren,
elkaar danken in plaats van te bekritisieren,
elkaar prijzen in plaats van te belasteren,
kortom
iedere keer dat we kiezen voor elkaar
in plaats van tegen elkaar,
maken we Gods onvoorwaardelijke liefde zichtbaar,
verminderen we het geweld
en werken we aan het tot stand komen
van een nieuwe gemeenschap. (Henri Nouwen)

Voorbeden: lector

In de liefde van de vader voor zijn beide zonen,
herkennen we Gods onvoorwaardelijke keuze om
wat verloren is, een nieuwe kans te geven.

Bidden we vol vertrouwen om inzicht en bereidheid tot ommekeer.

Keervers:

Keer u om naar ons toe
Keer ons toe naar elkaar

L Als we ons, als gemeenschap of maatschappij laten misleiden - zoals de jongste zoon - door de dwaallichten van deze tijd: dat er dan mensen zijn die dit een halt toeroepen en helpen inzetten op systeemverandering.

L Als we, als gemeenschap of maatschappij verstarren - zoals de oudste zoon - in het eigen gelijk van 'voor wat hoort wat': dat we zoals de vader naar medemensen leren kijken met de ogen van het hart. Liever kwetsbaar dan hardvochtig, liever zonder macht en aanzien dan ontoegankelijk en hoogmoedig.

L Bidden we voor de partnerorganisaties van Broederlijk Delen, zoals COSIL in Oeganda die boerengemeenschappen stimuleren om af te stappen van het gebruik van giftige chemicaliën.

Dat ze kunnen volharden in dit proces naar een gezondere landbouw. Dat hun inspanningen verder voor hoop en toekomst mogen zorgen.

V Goedhartige Vader, verhoor onze gebeden. Zend ons uw mildheid, vergevingsgezindheid en geduld om voort te bouwen aan een wereldgemeenschap waarin iedereen mee aan tafel mag schuiven. Amen.

Symboolmoment: brood: Chris

Met Broederlijk Delen willen we samen succes oogsten. We slaan de hand aan de ploeg en zaaien hoop op een betere en gezondere wereld waar elke mens toekomst vindt. We drukken onze wil tot verandering uit door de sproeier met verboden pesticiden van de vogelverschrikker weg te nemen. In plaats brengen we brood voor aan tafel.

We bidden dat we mogen groeien in bereidheid om iedereen mee aan tafel te krijgen. Een tafel van levengevend voedsel, van hoop en vreugde.

Offerandelied: geproefd, geleefd

Geen ander brood dan wat door onze handen gaat.
Geen ander woord dan wat aan mensen adem geeft.
Uw liefde wil geproefd, geleefd; herkend worden.
Zo'n God zijt Gij, onnoembare liefde.

Geen ander licht dan dat in onze ziel gelegd.
Geen and're kracht dan zout van deze aarde zijn.
Uw liefde wil geproefd, geleefd; herkend worden.
Zo'n God zijt Gij, een levende nabije.

Geen and're weg dan die door Jezus werd gegaan.
Geen ander vuur dan aangeblazen door zijn Geest.
Uw liefde wil geproefd, geleefd; herkend worden.
Zo'n God zijt Gij, Gij eeuwige getrouwe.

Tafelgebed: Chris

Gij die weet wat in mensen omgaat
Aan hoop en twijfel,
Domheid, drift, plezier, onzekerheid.

Gij die ons denken peilt
En ieder woord naar waarheid schat
En wat onzegbaar is onmiddellijk verstaat.

Gij toetst ons hart
En Gij zijt groter dan ons hart.
Op elk van ons houdt Gij uw oog gericht.
En niemand, of hij heeft een naam bij U.

En niemand valt of hij valt in uw handen
En niemand leeft of leeft naar U toe.

Maar nooit heeft iemand U gezien.
In dit heelal
Zij Gij onhoorbaar. En diep in de aarde
Klinkt uw stem niet. En ook uit de hoogte niet.
En niemand die de dood is ingegaan
Keerde ooit terug, om ons van U te groeten.

Aan U zijn wij gehecht. Naar U genoemd.
Gij alleen weet wat dat betekent. Wij niet.
Wij gaan de wereld door met dichte ogen.
Maar soms herinneren wij ons een naam,
Een oud verhaal, dat ons is doorverteld,
Over een mens die vol was van uw kracht,
Jezus van Nazareth, een jodenman.
In hem zou uw genade zijn verschenen,
Uw mildheid en uw trouw.
In hem zou, voorgoed,
Aan het licht gekomen zijn
Hoe Gij bestaat: weerloos en zaveloos,
Dienaar van mensen.

- Huub Oosterhuis: Van u is de toekomst. Kome wat komt.

Onze Vader

Vredewens: Chris

Vrede betekent: het weer goed maken met je broer en je zus.
Vrede betekent: een ander net zoveel ruimte gunnen als jij zelf nodig hebt.
Vrede betekent: een hand uitsteken om een ander te helpen, ook al denk je dat het niet zal baten.
Heer, schenk ons uw vrede opdat wij, op onze beurt, vrede kunnen zijn voor anderen.
Die vrede van de Heer zij altijd met u.

Communie: Chris

Zoals de barmhartige vader in onze parabel
zijn teruggekeerde zoon naar de feesttafel leidde,
zo zijn wij uitgenodigd aan deze tafel van brood en wijn.
Brood dat niet eetbaar is
als we het niet breken en delen,
wijn die niet te genieten is
als hij slechts gedronken wordt voor eigen genoeg.
Leer ons breken en delen, God,
leer ons gemeenschap vormen en feestvieren,
leer ons thuiskomen bij elkaar,
en bij U, ons aller Vader.

Muziek: L' enfant prodigue Claude Debussy

Bezinning /verhaal: Chris

Het feest was al weer enige tijd achter de rug.
Op zo'n thuiskomst had hij niet durven rekenen.
Hij genoot van de eerste weken dat hij thuis was:
van zijn bed dat nog zachter en breder leek dan een jaar of wat terug,
van zijn boeken en cd's die allemaal als nieuw leken,
van het eten dat zijn moeder kookte,
van de verhalen die zijn vader vertelde.
Maar na een paar weken was daar ook weer het nieuwe van af.
Hij had er behoefte aan elke avond na het eten even alleen te zijn.
Dan ging hij een eindje lopen door de weilanden,
langs het water of door het bos.
Hij dacht aan zijn vorige reis.
Die bleek uiteindelijk toch niet zo geslaagd te zijn.
Hij had wat minder royaal moeten leven en niet meteen iedereen moeten
vertrouwen.
En nu zat hij zijn verdere leven hier vast.
Hij kon het zijn vader niet nog eens aandoen om weg te gaan.
Hij kon het tegenover zijn broer niet maken.
Zijn moeder zou weer elke week bezorgd zijn kamer gereed maken voor zijn
thuiskomst.
En bovendien: waar haalde hij het geld vandaan?
Elke avond werden zijn wandelingen langer.
Zijn vader had het al snel in de gaten.
Op een avond was hij zachtjes achter hem aan gegaan.
Hij zag zijn zoon zitten op een bruggetje.
Zonder iets te zeggen ging hij naast hem zitten.
De zoon keek niet op, hij wist dat het zijn vader was.
Na een kwartier samen gezeten te hebben,
greep de vader in zijn broekzak,
haalde daaruit een envelop tevoorschijn,
en gaf die aan de zoon:
'... Als je maar belooft weer terug te komen.'
De dag daarna vertrok de zoon weer met een volle koffer
en de envelop in zijn jaszak.
De vader en moeder zwaaiden hem uit.
De andere zoon niet.
Die was aan het werk op het land,
jaloers op zijn broer en kwaad op zichzelf.
(M. Zagers op www.theobaldusparochie.nl)

Bezinning: Lector

Kan VASTen LOSKOMEN zijn?
Loskomen van eigenbelang.
Loskomen van meer en meer.
Loskomen van vooroordelen.
Loskomen van vastgeroeste principes?

Kan VASTen dan OPKOMEN worden?
Opkomen voor rechtvaardigheid.
Opkomen voor menswaardigheid.

Opkomen voor solidariteit met het Zuiden, met elke ander.
Opkomen voor verbondenheid.

Kan deze Vasten
loskomen zijn van jezelf
om in het spoor van de Andere
wereldwijd op te komen
voor anderen?

Zending: Chris

We staan op een kantelpunt, halfweg de veertigdagentijd.
Met Broederlijk Delen gaan we in het
verweer tegen ongelijkheid, tot iedereen mee-
telt. Wij zijn deel van de 25%-beweging die deze
droom helpt waarmaken.
Mogen wij vandaag en altijd
voor elkaar een zegen zijn.
Dan zal de Heer, de Ene,
ons zegenen in zijn naam.
In de naam van de Vader, Moeder, Zoon en Heilige Geest.

Slotlied: Campagneliel BD

We hebben een probleem met een systeem
waar mensen worden uitgesloten.
Al winst en macht wat telt, 't is erg gesteld:
we zien de kloof steeds meer vergroten.
De groei, die slaat op hol. De maat is vol.
We zoeken daarom bondgenoten.

Er kan hier wat veranderen
in denken, doen en handelen,
de hele wereld kan gered
met elke stap door ons gezet.

We leggen ons niet neer, gaan in 't verweer;
de actie zet ons in beweging.
En 'samen', ja dat werkt, het maakt ons sterk
en vastberaden in de kering.
Want delen, dat doet goed, het vraagt veel moed
om door te gaan voor herverdeling

Er kan hier wat veranderen
in denken, doen en handelen,
de hele wereld kan gered
met elke stap door ons gezet.

Mededelingen

Overlijden: Jan Van Hellemont en Roger Ponseele